Parter i det nationella målet

Klagande: Norbert Häring

Motpart: Hessischer Rundfunk

Tolkningsfrågor

1. Utgör den exklusiva befogenhet som unionen har enligt artikel 2.1 FEUF jämförd med artikel 3.1 c FEUF på området monetär politik för de medlemsstater som har euron som valuta hinder för en rättsakt från en av dessa medlemsstater som föreskriver en skyldighet för offentliga myndigheter i medlemsstaten att ta emot eurosedlar som betalning av offentliga avgifter?

2. Medför eurosedlarnas ställning som lagligt betalningsmedel, som har fastställts i artikel 128.1 tredje meningen FEUF, artikel 16 första stycket tredje meningen i protokoll (nr 4) om stadgan för europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken och artikel 10 andra meningen i rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron, ett förbud för de offentliga myndigheterna i en medlemsstat att vägra ta emot sådana sedlar när en offentlig avgift betalas, eller tillåter unionsrätten bestämmelser som förbjuder betalning av vissa offentliga avgifter med eurosedlar?

3. Om fråga 1 besvaras jakande och fråga 2 nekande:

   Får en rättsakt som har antagits inom området för unionens exklusiva befogenhet i en medlemsstat som har euron som valuta tillämpas om och så länge som unionen inte har utnyttjat sina befogenheter?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 29 maj 2019 — Cabinet de avocat UR mot Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București m.fl.

(Mål C-424/19)

(2019/C 288/36)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i det nationella målet

Klagande, kärande i första instans: Cabinet de avocat UR

Motpart, svarande i första instans: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Tolkningsfrågor

1) Omfattar begreppet beskattningsbar person i artikel 9.1 i rådets direktiv 2006/112/EG (om ett gemensamt system för mervärdeskatt) ([1]) även den som utövar advokatyrket?

2) Är det enligt principen om unionsrättens företräde möjligt att, i ett senare förfarande, göra avsteg från den rättskraft som gäller för ett lagakraftvunnet domstolsavgörande, i vilket det har fastställts att en advokat vid tillämpningen och tolkningen av den nationella lagstiftningen gällande mervärdeskatt, inte levererar varor, bedriver ekonomisk verksamhet eller ingår avtal om tillhandahållande av tjänster, utan avtal om rättsligt biträde?

([1]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347,2006, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 4 juni 2019 — Försäkringsaktiebolaget "Bulstrad Vienna Insurance Group" AD mot försäkringsbolaget "Olympic"

(Mål C-427/19)

(2019/C 288/37)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Försäkringsaktiebolaget "Bulstrad Vienna Insurance Group" AD

Motpart: Försäkringsbolaget "Olympic"

Tolkningsfrågor

1) Ska utgångspunkten vid tolkningen av artikel 630 i Kodeks za zastrahovaneto (försäkringslagen) i ljuset av artikel 274 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ([1]) av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) vara att ett beslut att återkalla en försäkringsgivares licens och utse en interimistisk förvaltare för denne som meddelas av en myndighet i en medlemsstat, utan att ett likvidationsförfarande har inletts utgör ett "[beslut] om att inleda ett likvidationsförfarande"?

2) Om rätten i den medlemsstat där en försäkringsgivare vars licens återkallats har sitt säte och för vilken en interimistisk förvaltare har utsetts föreskriver att alla domstolsförfaranden mot ett bolag för vilken en intermistisk förvaltare har utsetts ska förklaras vilande, ska då dessa bestämmelser även tillämpas av domstolarna i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 274 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) även om detta inte uttryckligen förskrivs i den andra medlemsstatens nationella lagstiftning?

([1]) EUT L 335, 2009, s. 1.